

Diumenge 3 (B) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 2,13-25): Era a prop la Pasqua dels jueus, i Jesús va pujar a Jerusalem. En el recinte del temple va trobar els venedors de vedells, de moltons i de coloms, i els canvistes asseguts als seus llocs. Llavors es va fer un fuet de cordes i els tragué tots fora del temple, tant els moltons com els vedells. Va tirar per terra les monedes dels canvistes i els va abocar les taules; i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí! No convertiu en mercat la casa del meu Pare!». Els seus deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del teu temple em consumeix».

Llavors els jueus el van interrogar: «Amb quin senyal ens demostres que pots obrar així?». Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari, i en tres dies l'aixecaré». Els jueus replicaren: «Aquest santuari ha estat construït en quaranta-sis anys, i tu el vols aixecar en tres dies?». Però Ell es referia al santuari del seu cos. Per això, quan va ressuscitar d'entre els morts, els seus deixebles recordaren que havia dit això, i van creure en l'Escriptura i en la paraula de Jesús.

Mentre era a Jerusalem durant els dies de la festa de Pasqua, molts, veient els senyals prodigiosos que feia, van creure en el seu nom. Però Jesús no es fiava d'ells, perquè els coneixia tots i no necessitava que ningú li digués què són els homes: ell sabia prou què hi ha en el cor de cadascú.

«No convertiu en mercat la casa del meu Pare!»

Avui, propera ja la Pasqua, ha esdevingut un fet insòlit en el temple. Jesús ha foragitat el bestiar dels mercaders del temple, ha bolcat les taules dels canvistes i ha dit als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí!; no convertiu en mercat la casa del meu Pare» (Jn 2,16). I mentre els vedells i moltons corrien per l'esplanada, els deixebles han descobert un nou caire de l'ànima de Jesús: el zel per la casa del seu Pare, el zel pel temple de Déu.

El temple de Déu convertit en mercat!, quina bestiesa! Degueren començar per poca cosa. Algun rabadà que pujava a vendre un xai, una velleta que volia fer uns dures venent colomins?, i la bola anà creixent. Prou se n'exclamava l'autor del Càntic dels càntics: «Caceu-nos les guineus, les guineus menudes que fan malbé les vinyes» (Ct 2,15). Però, ¿qui en feia cas? L'esplanada del temple era com un mercat en dia de fira.

—També jo sóc temple de Déu. Si no vetllo, les guineus menudes, l'orgull, la mandra, la gola, l'enveja, la gasiveria, tantes disfresses de l'egoisme, s'hi esmunyen dins i ho desgracien tot. Per això, el Senyor ens alerta: «El que us dic a vosaltres, ho dic a tothom: Vetlleu!» (Mc 13,37).

Vetllem!, per tal que la desídia no envaeixi la consciència: «La incapacitat de reconèixer la culpa és la forma més perillosa imaginable d'embotiment espiritual, perquè fa les persones incapaces per a millorar» (Benet XVI).

Vetllar? —Intento fer-ho cada nit. ¿He ofès algú?, ¿són rectes les meves intencions?, ¿estic disposat a complir sempre i en tot la voluntat de Déu?, ¿he admès algun hàbit que desagradi al Senyor? Però a aquestes hores estic cansat i em venç la son.

—Jesús, tu que em coneixes a fons, tu que saps prou bé què hi ha a l'interior de cada home, fes-me conèixer les meves faltes, dóna'm fortalesa i una mica d'aquest zel teu perquè foragiti del temple tot allò que m'aparti de tu.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Crist va vessar la seva sang a la vista del món: un temple certament edificat per la sola mà de Déu. I aquest temple té dues parts: una és la terra, que ara nosaltres habitem; l'altra ens és encara desconeguda a nosaltres, mortals» (Sant Joan Fisher)

-

«Jesús, Tu et refies de mi? Jo vull que Tu et fiïs de mi. Llavors t'obro la porta i Tu neteja la meua ànima. I demanar al Senyor que així com va netejar el Temple, vingui a netejar l'ànima» (Francesc)

-

«Jesús va pujar al temple com al lloc privilegiat del trobament amb Déu. El temple era per a Ell la casa del seu Pare, una casa d'oració. I s'indigna quan veu que el seu pati exterior s'ha convertit en un mercat. Si treu els mercaders del temple, és per amor zelós envers el seu Pare: 'No feu de la casa del meu Pare una casa de comerç. Els seus deixebles es van recordar que està escrit: El zel de la vostra casa em devora (Sl 69,10)'. Després de la Resurrecció, els apòstols guardaven un respecte religiós envers el temple» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 584)